

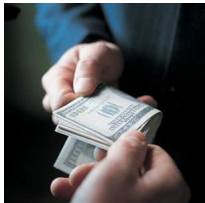
Độc tài và tham nhũng

Tác Giả: Nguy&#n H&#ng Qu&#c
Thứ Tư:, 28 Tháng 9 Năm 2011 07:01

Các chế độ độc tài thường tạo ra huy động vốn chúng ta biết khi chúng bắt đầu đi. Ngay cả khi chúng bắt đầu đi công nghiệp nào đó đi thì thường, bên cạnh chúng, cũng đã có sự khởi đầu huy động do chúng tạo ra.

Chúng ta tạo ra huy động bằng cách nào đó? Có nhiều cách, nhưng cách phổ biến nhất là tham nhũng.

Ở đây, có một ý tưởng của độc tài như sau:

Thứ nhất, tham nhũng là một trong những hình thức phổ biến của nhân loại. Có lẽ không ở đâu và không thời nào lại không có tham nhũng. Hai nguyên nhân chính của tham nhũng là lòng tham và quyền lực. Lòng tham thì gắn liền với bản chất của con người; còn quyền lực thì gắn liền với quan hệ giữa người và người. Khi con người tập hợp lại thành một cộng đồng, dù như dân chủ, ý niệm về quyền lực cũng bắt đầu xuất hiện. Bất kỳ vậy, ngay từ rất sớm, nhân loại đã biết sử dụng luật pháp để hạn chế lòng tham và hạn chế quyền lực, qua đó, hạn chế các tham nhũng. Nhưng luật pháp lại do con người đặt ra và thực thi. Tham nhũng, do đó, khó mà bắt đầu hết được.

Thứ hai, nếu tham nhũng là hình thức phổ biến thì sẽ khác biệt giữa xã hội này và xã hội khác chỉ là mức độ. Không ai nghĩ cho các nước dân chủ, ngay cả dân chủ nhất, lại không có tham nhũng. Ở Mỹ, ở Úc và nhiều quốc gia Tây phương, lâu lâu báo chí lại phanh phui ra vài vụ tham nhũng, được biết trong ngành chính sách. Họ như ai cũng biết: sự tồn tại dai dẳng của vận đơn buôn bán ma túy, không nhiều thì ít, cũng dính dáng đến những tham nhũng cấp nào đó. Bất kỳ vậy họ như chính phủ nào cũng đều quan tâm đến việc công khai thanh tra trong nội bộ ngành chính sách. Nhưng nếu công khai làm giảm thiểu chi phí khó bắt đầu được hoàn toàn vận đơn tham nhũng.

Thứ ba, tuy các nước dân chủ cũng có tham nhũng, nhưng họ như ai cũng thấy không ở đâu vận đơn tham nhũng lại trở nên nghiêm trọng như các quốc gia độc tài. Điều này có thể dễ dàng chứng minh bằng thực tế tình hình kinh lý luật. Một là, nếu tham nhũng gắn liền với quyền lực thì quyền lực càng bị giám sát, tham nhũng sẽ càng giảm thiểu. Hai là, nếu quyền lực gắn liền với luật pháp thì ở đâu luật pháp càng minh bạch thì vận đơn tham nhũng càng ít có cơ hội nảy nở. Ba là, nếu

Độc tài và tham nhũng

Tác Giả: Nguy&#n H&#ng Qu&#c

Thứ Tư,, 28 Tháng 9 Năm 2011 07:01

tham nhũng g&#n li&#n v&#i lòng tham thì &# các x&# nghèo (th&#&#ng cũng là x&# đ&# c tài), ng&#&#i ta càng khó t&# ki&#m ch&# tr&#&#c s&# quy&#n r&# c&#a s&# tham nhũng. T&#i sao, &# Tây ph&#&#ng, khi lái xe quá t&# c đ&#, ch&#ng h&#n, b&# c&#nh sát ch&#n l&#i, b&#n không dám dúi vào tay hay túi c&#nh sát v&#i ch&# c đồ đ&# kh&#i b&# ph&#t? Tr&# l&#i: t&#i b&#n s&#. T&#i sao b&#n s&#? Tr&# l&#i: b&#n có th&# b&# b&#t v&# t&#i đút lót, và trong tr&#&#ng h&#p đó, hình ph&#t s&# n&#ng n&# h&#n r&#t nhi&#u. Nhìn t&# góc đ&# c&#nh sát, t&#i sao c&#nh sát Tây ph&#&#ng th&#&#ng không dám ng&#a tay nh&#n h&#i l&# ki&#u nh&# v&#y? Câu tr&# l&#i cũng r&#t đ&#n gi&#n: S&# ti&#n n&#y quá nh&# so v&#i l&#&#ng c&#a h&#. Vì quá nh&#, không ai dám li&#u lĩnh hay đ&#i đ&#t phi&#u l&#u. Nh&# v&#y, b&#n ch&#t c&#a tham nhũng bao gi&# cũng là m&#t s&# tính toán. Khi s&# l&#i do tham nhũng mang l&#i nhi&#u h&#n các nguy c&# h&# ph&#i đ&#i di&#n, ng&#&#i ta s&# tham nhũng: Các ch&# đ&# đ&# c tài th&#&#ng cung c&#p đ&#y đ&# các đ&#i u ki&#n đ&# tham nhũng phát tri&#n và hoành hành.

Th&# t&#, m&#t m&#t, tham nhũng tr&#m tr&#ng &# các n&#&#c đ&# c tài h&#n các n&#&#c dân ch&#, m&#t khác, gi&#a các n&#&#c đ&# c tài, m&# c đ&# tham nhũng cũng khác nhau. Trong bài báo “Sources of corruption in authoritarian regimes”, đăng trên Social Science Quarterly s&# 1, ra vào tháng 3 năm 2010, Eric Chang thu&#c Đ&#i h&#c Michigan State và Mariam A. Golden thu&#c Đ&#i h&#c California &# Los Angeles, kh&#o sát h&#n 40 ch&# đ&# đ&# c tài khác nhau và phát hi&#n ra m&#t s&# đ&#m chung. M&#t, các ch&# đ&# đ&# c tài cá nhân tr&# (personalistic hay personalistic-hybrid regime) th&#&#ng tham nhũng h&#n các ch&# đ&# đ&# c tài đ&#ng tr&# (single-party) ho&#c quân phi&#t (military regime). Hai, ch&# đ&# càng y&#u m&#nh bao nhiêu càng tham nhũng b&#y nhiều.

Theo m&#u này, Vi&#t Nam thu&#c ch&# đ&# đ&# c tài đ&#ng tr&#. K&# v&# m&# c đ&# tham nhũng, Vi&#t Nam đ&#&#c xem là đ&# h&#n m&#t s&# qu&#c gia đ&# c tài cá nhân tr&# &# châu Phi. Đ&#i u này phù h&#p v&#i các b&#ng x&#p h&#ng do t&# ch&#c Minh B&#ch Qu&#c t&# (Transparency International) th&#c hi&#n hàng năm. Ví d&#, theo s&# li&#u m&#i nh&#t, Vi&#t Nam đ&#ng hàng th&# 116 trên t&#ng s&# 178 qu&#c gia theo ch&# s&# tham nhũng. B&#n báo cáo cũng nh&#n m&#nh là so v&#i năm tr&#&#c, m&# c đ&# tham nhũng &# Vi&#t Nam vào năm 2010 còn t&# h&#i h&#n năm 2009.

Đ&#i u c&#n chú ý là các b&#ng x&#p h&#ng th&#&#ng căn c&# vào đ&# lu&#n c&#a các doanh nhân và th&#&#ng dân trong m&#i n&#&#c. &# đây, chúng ta th&#y k&#t qu&# s&# r&#t t&#&#ng đ&#i. Nó th&#&#ng “l&#c quan” h&#n là s&# th&#t. Lý do, th&# nh&#t là vì, không ph&#i ai cũng dám ti&#t l&# chuy&#n tham nhũng. Khác v&#i các t&#i ph&#m khác, tham nhũng đ&#&#c ti&#n hành v&#i s&# đ&#ng l&#a t&# c&# hai phía: ng&#&#i h&#i l&# và ng&#&#i nh&#n h&#i l&#. B&#i v&#y, ng&#&#i ta đ&# có khuynh h&#&#ng bao che cho nhau. Lý do th&# hai là tùy văn hóa. Có nh&#ng văn hóa xem tham nhũng là đ&#i u x&#u xa và b&#t kh&# ch&#p nh&#n. Nh&#ng cũng có nh&#ng văn hóa xem vi&#c tham nhũng nh&# m&#t trong nh&#ng cách giao ti&#p và làm ăn, cho nên, trên nguyên t&#c, nó có th&# ch&#p nh&#n đ&#&#c n&#u ng&#&#i ta không ph&#i tr&# m&#t cái giá quá đ&#t. Ví d&#, &# Vi&#t Nam, đi làm m&#t th&# gi&#y t&# g&#i đó, ng&#&#i dân th&#&#ng đút lót m&#t ít ti&#n cho công an ho&#c cán b&#. Nhi&#u ng&#&#i ch&#p nh&#n chuy&#n đó vì nh&# nó, công vi&#c đ&#&#c ti&#n hành trôi ch&#y và nhanh chóng h&#n. Nói cách khác, h&# nhìn nh&#ng chuy&#n tham nhũng nh&# th&# t&# góc đ&# “business” ch&# không ph&#i t&# góc đ&# đ&#o đ&#c. Do đó, trong m&#i cu&#c đ&#i u tra hay thăm dò đ&# lu&#n, s&# l&#&#ng tham nhũng &# Vi&#t Nam s&# t&# đ&#ng b&# gi&#m xu&#ng.

Lu&#n đ&#m cho các ch&# đ&# y&#u m&#nh th&#&#ng tham nhũng nhi&#u h&#n các ch&# đ&# đ&#&#c kéo dài cũng nên đ&#&#c hi&#u m&#t cách linh đ&#ng. Ví d&#, so v&#i nhi&#u ch&# đ&# đ&# c tài khác, ch&# đ&# c&#ng s&#n &# Vi&#t Nam thu&#c lo&#i th&# cao. N&#u tính t&# năm 1945 đ&#n thì nó đã g&#n 70 tu&#i. Nh&#ng v&# tâm lý thì sau s&# s&#p đ&# c&#a các ch&# đ&# c&#ng s&#n &# Nga và Đông Âu rõ ràng là gi&#i lãnh đ&#o Vi&#t Nam s&#ng trong tr&#ng thái tâm lý ph&#p ph&#ng c&#a nh&#ng ng&#&#i y&#u m&#nh. H&# không bi&#t

Độc tài và tham nhũng

Tác Giả: Nguyễn Hoàng Quốc

Thứ Tư, 28 Tháng 9 Năm 2011 07:01

chính quyền sụp đổ lúc nào. Do đó, họ như ai cũng lo vết càn quét càng nhiều càng tốt. Và chuyển ra nước ngoài càng nhiều càng tốt. Bởi vậy, không phải ngẫu nhiên mà mức độ tham nhũng không ngừng không giảm mà còn có khuynh hướng càng ngày càng tăng. Liên ần Liên. Như ần như. Ở đâu cũng có tham nhũng.

Thật ra, chính bản thân những sự tham nhũng tràn lan như vậy, đang Càng sự và chính quyền Việt Nam đang tự đào huyệt cho mình.

Còn nói ngay là tham nhũng thì nó không đến đến cách mạng. Trường thái tham nhũng là một thái độ ng lữa, do đó, tuy thì t h i cho đến t n c thì vô cùng lớn, nhưng với tư cá nhân, người ta hiếm khi thấy quá b c b i để có thể vùng dậy. Đó là lý do chính khiến người dân nhiều người có thể chấp nhận và sống chung với tham nhũng từ năm này qua năm khác, từ thế hệ này sang thế hệ khác, thế m chí, từ thế k này sang thế k khác. Tuy nhiên, đối với Việt Nam, tham nhũng lại có tác động sâu sắc ở khía cạnh khác: nó phá vỡ những huy vọng tho i mà đang Càng sự n t t o v cho mình lâu nay. Đang yêu n c ? - Người ta chấp thấy tham nhũng. Đang yêu dân và lo cho dân ? - Người ta chấp thấy tham nhũng. Đang anh hùng và sáng suốt ? - Người ta chấp thấy tham nhũng. Đang là người duy nhất có khả năng lãnh đạo đến t n c thoát khỏi nghèo đói ? - Người ta chấp thấy tham nhũng.

Một dĩ những huy vọng tho i y là một g n h t s c m nh truy n th ng c a đ ng c ng s n. Họ chỉ còn có súng.

Những súng của quân đội và công an ở Tunisia, Ai Cập và Libya vừa rồi rõ ràng là không đến s c đ b o v Zine el-Abidine Ben Ali, Hosni Mubarak và Muammar Gadhafi.